

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Minaříkovou ve věci žalobkyně: **Mgr. Jxx Vxx**, nar. xx, bytem xx, zastoupené obecným zmocněncem: Mgr. Txx Txx, bytem xx, proti žalovanému: **Mgr. Pxx Vxx**, nar. xx, bytem xx, zastoupenému: JUDr. Miloš Vondráček, advokát, se sídlem nám. Přemysla Otakara II. 123/36, 370 01 České Budějovice, o **rozvod manželství**,

t a k t o :

- I. Žaloba o rozvod manželství žalobkyně Mgr. Jxx Vxx, rozené Axx, a žalovaného Mgr. Pxx Vxx uzavřené dne xx před Úřadem města v xx, **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se svou žalobou došlou soudu dne 22.3.2011 domáhala rozvodu manželství se žalovaným. Svou žalobu odůvodnila tím, že manželství uzavírala zhruba po 4,5 letech známosti. Zpočátku bylo manželství bez větších a vážnějších problémů. Po dvou letech po uzavření manželství prodělal žalovaný mozkovou příhodu, což si vyžádalo její časově náročnou péči. První komplikace nastaly v manželství zhruba po 10 letech, týkaly se zejména rozdílných názorů na řešení řady životních situací, pramenily zejména z odlišnosti povah účastníků, když žalovaný je impulsivní

povahy a jeho jednání je výbušné. Postupem času se nemohli účastníci shodnout na zcela běžných i závažnějších věcech důležitých pro fungování manželství. Vznikající problémy se nadále prohlubovaly. Soužití se stalo neudržitelným, účastníci spolu přestali komunikovat, vládla nervózní, neklidná a vyhrocená atmosféra. Minimálně 1 rok společně účastníci nehospořádali, intimně se nestýkali, došlo tak i k citovému odcizení. Žalobkyně dne 29.10.2010 opustila společnou domácnost. Žalobkyně nemá zájem na trvání manželství, pokládá jej za dlouhodobě, trvale a hluboce rozvrácené, když nelze očekávat jeho obnovení. Dále žalobkyně uvedla, že rozvodem by nebyla žalovanému způsobena zvláště závažná újma, neboť žalovaný je sice postižen, ale je schopen se sám o sebe postarat, sám docházet na různá vyšetření, řídit osobní automobil na kratší úseky. Žalobkyně své manželské povinnosti neporušila, známost si našla až delší dobu po odchodu ze společné domácnosti.

Žalovaný s rozvodem manželství nesouhlasil, navrhoval žalobu zamítnout s ohledem na jeho zdravotní stav a současné psychické problémy, a to dle ust. § 24b zákona o rodině. S manželkou se před svatbou znali 4,5 roku, byli denně v kontaktu, chodili do jedné školy. Po dvou letech se žalobkyně k žalovanému nastěhovala, žili ve společné domácnosti. Po dobu známosti a společného soužití se dostatečně poznali po charakterové i povahové stránce. Vzájemný soulad, citová náklonnost a bezkonfliktní soužití byly důvodem pro uzavření manželství. I po svatbě bylo soužití bezkonfliktní, dobře vycházeli s rodiči žalovaného. Rozhodli se, že si vylepší bytovou situaci, rodiče jim darovali nemovitosti, zřídili si věcné břemeno bydlení a začali s přístavbou, kterou zřizovali svépomocí. Při nadzvedání trámu u žalovaného došlo k těžkému schemickému iktu – mrtvici s následkem těžkého pohybového a zrakového handicapu. Po hospitalizaci v nemocnici se zdravotní stav žalovaného velmi pomalu stabilizoval, dostal se na současnou úroveň. Vztah žalobkyně k žalovanému se změnil, když zjistila, že ke zlepšení zdravotního stavu již nedojde a doživotně zůstane odkázán na pomoc jiné osoby. Žalovaný dále uvedl, že žalobkyni nijak finančně ani časově neomezoval, podporoval ji v pracovních i mimopracovních aktivitách. V létě 2010 mu oznámila, že nechce setrvávat v manželství, že se odstěhuje. Nejistota bydlení a ztráta osoby, o níž se žalovaný domníval, že mu bude oporou, nepříznivě zapůsobila na jeho zdravotní stav, musel vyhledat pomoc psychiatra. Od odchodu ze společné domácnosti žalobkyně o žalovaného nepečuje, ani mu neposkytuje žádnou pomoc. Žalovaný je tak odkázán na invalidní důchod a pomoc jiných osob, nemá přístup ani ke společným úsporám. Na výzvu soudu žalovaný svá tvrzení doplnil tak, že rozvodem by žalovanému byla způsobena zvláště závažná újma, neboť je odkázán na pomoc jiné osoby, bez které se on neobejde. Rovněž jde o jeho majetkové zabezpečení, když je odkázán na příjem manželky. V současné době je problémem, aby mu nadále pomáhali rodinní příslušníci, zejména rodiče, s ohledem na jejich věk. Mimořádné okolnosti svědčící ve prospěch zachování manželství vyplývají ze stejných okolností. Žalovaný navíc situace těžce nese a ta je důvodem zhoršení jeho psychického stavu.

Soud ve věci provedl tyto důkazy: oddacím listem na č. 1. 4 spisu, dále spisem Okresního soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 33 C 96/2011, a to zejména žalobou na č. 1. 1 – 2, sdělením Magistrátu města České Budějovice ze dne 16.12.2010 na č. 1. 16, oznámením České správy sociálního zabezpečení ze dne 10.12.2010 na č. 1. 17, oznámením České správy sociálního zabezpečení ze dne 30.11.2009 na č. 1. 18, lékařskými zprávami MUDr. Josefa Šafra ze dne 11.2.2009 na č. 1. 19 a ze dne 22.1.2002 na č. 1. 20 – 21, dále výslechem žalobkyně, výslechem žalovaného, lékařskými zprávami na č. 1. 35 – 37, lékařskou zprávou PhDr. Vlasty Roušalové na č. 1. 39 a lékařskou zprávou MUDr. Josefa Šafra na č. 1. 46 – 48. **Z těchto důkazů zjistil soud tento skutkový stav:**

Dne xx uzavřeli účastníci manželství před Úřadem města v xx po 4,5 letech známosti. Nedlouho po sňatku darovali rodiče žalovaného účastníkům nemovitosti, které zrekonstruovali. V roce 1999 prodělal žalovaný mozkovou příhodu, po které byl ležícím pacientem. Ke stabilizaci jeho zdravotního stavu došlo zhruba v následujících dvou letech. Po propuštění z nemocnice se o žalovaného starala zejména žalobkyně (zjištěno z oddacího listu na č. 1. 4 spisu, z výpovědi

účastníků, z lékařských zpráv MUDr. Šafra ze dne 22.1.2002 ze spisu 33 C 96/2011 na č. l. 20-21 a ze dne 19.3.2012 na č. l. 46 spisu). Závažnější problémy v manželství nastaly zhruba v roce 2009 z důvodu odcizení účastníků v důsledku nevyhořadání se se zdravotním stavem žalovaného, projeví se změny v jejich chování, problémy vedly k ukončení intimního soužití účastníků (zjištěno z výpovědí účastníků). Zdravotní stav žalovaného je trvalý, přetrvává u něj těžký pohybový i řečový handicap, je odkázaný na pomoc druhé osoby (zjištěno ze zprávy MUDr. Šafra na č. l. 46 spisu). Žalovaný je plně invalidní, od 1.1.2011 pobírá invalidní důchod pro invaliditu 3. stupně ve výši 11.441,- Kč (zjištěno z oznámení ČSSZ ze dne 10.12.2010 a ze dne 30.11.2009 ze spisu 33 C 96/2011 na č. l. 17-18). Žalovaný je odkázán na pomoc jiné osoby v 1. stupni, tzn. v lehké závislosti a od 1.1.2011 pobírá příspěvek na péči ve výši 800,- Kč měsíčně (zjištěno ze sdělení Magistrátu města České Budějovice, odboru sociálních věcí ze dne 16.12.2010 ze spisu 33 C 96/2011 na č. l. 16). Žalovaný pobírá příspěvek na benzín ve výši 400,- Kč měsíčně (zjištěno z jeho výpovědi). Žalobkyně dosahuje zhruba příjmu 21.000,- Kč měsíčně (zjištěno z její výpovědi). Žalobkyně opustila společnou domácnost se žalovaným dne 29.10.2010, posléze si našla jinou známost (zjištěno z výpovědi žalobkyně). Po jejím odchodu se zdravotní stav žalovaného zhoršil, a to jak fyzický, tak zejména jeho psychický stav (zjištěno z výpovědi žalovaného, ze zprávy PhDr. Roušalové na č.l. 39 spisu, ze zpráv na č.l. 35-37 spisu, ambulantní zprávy Nemocnice České Budějovic, a.s. na č.l. 37 spisu). Žalovaný podal na žalobkyni dne 7.11.2011 žalobu o výživné manžela (zjištěno ze spisu 33 C 96/2011).

K tomuto skutkovému stavu dospěl soud na základě citovaných důkazů, které hodnotil jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech. Některým částem výpovědí účastníků soud neuvěřil pro jejich tendenčnost. Zejména jde o tvrzení žalobkyně, že příčinou rozvratu manželství byla agresivita žalovaného a jeho agresivní chování, když taková tvrzení nebyly obsaženy v žalobě (žalobkyně je uvedla až poté, co žalovaný s rozvodem manželství nesouhlasil). Stejně tak neuvěřil soud tvrzení žalovaného, že by nikdy nebyl schopen sám nastoupit do MHD či se dopravit do města, zejména v bezproblémovém období manželství, kdy byl žalovaný ve stabilizovaném zdravotním stavu, bez medikace a v dobrém psychickém rozpoložení. Tato okolnost ale neznamená, že žalovaný není osobou závislou na pomoci jiné osoby, což je prokázáno shora citovanými listinnými důkazy (vyjma oddacího listu).

Dle ust. § 24b odst. 1 zákona o rodině soud nevyhoví návrhu na rozvod, s nímž nesouhlasí manžel, který se na rozvratu manželství porušením manželských povinností převážně nepodílel a jemuž by byla rozvodem způsobena zvláště závažná újma, pokud mimořádné okolnosti svědčí ve prospěch zachování manželství.

S ohledem na shora uvedený skutkový stav soud dospěl k závěru, že by rozvodem byla žalovanému způsobena zvláště závažná újma, přestože manželství účastníků je trvale, hluboce rozvráceno a jejich manželství nelze obnovit (zejména pro postoj žalobkyně, která na pokračování manželství nemá zájem, našla si jinou známost). Žalovaný s rozvodem manželství nesouhlasil a na rozvratu manželství se porušením manželských povinností převážně nepodílel. Rozvrat manželství vyplynul z citového odcizení účastníků v důsledku vyrovnávání se se zdravotním stavem žalovaného, ze změn v jejich chování, svědčí o něm ukončení intimního soužití mezi účastníky. Byla to však právě žalobkyně, kdo porušil svou manželskou povinnost žít se žalovaným dle ust. § 18 zákona o rodině, která opustila společnou domácnost se žalovaným dne 29.10.2010. Zvláště závažnou újmu, která by byla žalovanému způsobena rozvodem, soud shledal v několika skutečnostech. Žalovaný by rozvodem manželství ztratil osobu - manželku, na jejíž pomoc je odkázán (žalovaný je odkázán na pomoc jiné osoby a jeho rodiče dosáhli již vysokého věku). Rozvodem manželství by mohlo dojít ke zhoršení zdravotního stavu žalovaného, zejména po psychické stránce, když k tomu již došlo po odchodu žalobkyně ze společné domácnosti. V řízení vyplynulo, že žalovaný situaci těžce nese. Rozvodem manželství by došlo i ke zhoršení životní úrovně žalovaného, když jako manžel má nárok na stejnou životní úroveň jako žalovaná, která dosahuje podstatně většího příjmu než žalovaný. Mimořádné okolnosti svědčící ve prospěch zachování manželství soud shledal ve zdravotním stavu

žalovaného, který je plně invalidní, dosahuje invalidity 3. stupně dle zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění od 1.1.2012, když jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % dle ust. § 39 odst. 2 citovaného zákona, a je odkázán na pomoc jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost), protože z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopen zvládat tři základní životní potřeby dle ust. § 8 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění od 1.1.2012.

Proto soud žalobu žalobkyně o rozvod manželství se žalovaným zamítl.

Soud nepřihlédl k tvrzením žalovaného na č. l. 42 spisu a k důkazům na č. l. 43-45 spisu a k důkazům žalobkyně předloženým při jednání dne 214.4.2012 (v přílohové obálce na č. l. 66 spisu), neboť tyto nebyly soudu uvedeny a navrženy v souladu s ust. § 118b odst. 1 o.s.ř. (buď nenastaly po prvním jednání ve věci, nebo je účastníci mohli včas uvést, resp. navrhnout).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ust. § 144 o.s.ř. podle něhož účastníci nemají právo na náhradu nákladů řízení o rozvod; soud však může přiznat i náhradu těchto nákladů nebo jejich části, odůvodňují-li to okolnosti případu nebo poměry účastníků. Soud však takové okolnosti případu nebo poměry účastníků neshledal, neboť příčinou rozvratu manželství účastníků nebylo výhradně chování žalobkyně (okolnosti případu) a žalovaný (i s ohledem na jeho zdravotní stav) dosahuje pravidelného příjmu kolem částky 12.000,- Kč měsíčně (poměry žalovaného).

Nad rámec svého rozhodnutí soud poukazuje na ust. § 24b odst. 2 zákona o rodině podle kterého, jestliže však manželé spolu nežijí po dobu delší než tři roky, soud manželství rozvede, jsou-li splněny podmínky § 24. Neúspěch žalobkyně v tomto řízení tedy neznamená, že by byla povinna obnovit své soužití se žalovaným. Nebudou-li účastníci spolu nadále žít, bude moci soud jejich manželství na základě nově podané žaloby rozvést nejdříve v listopadu 2013.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného.

Okresní soud v Českých Budějovicích dne 24.4.2012

JUDr. Eva Minaříková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Lucie Petrenčíková